

Hemma i min trädgård står en död rönn

Hemma i min trädgård står en död rönn. Jag vet att jag borde såga ned den innan den ramlar omkull och skadar någon, eller något, men jag tvekar lite. Det blir en stor förändring när man tar bort ett träd.

Det var ett vackert träd, lagom högt och välformat. Jag brukade titta på det och förundras över hur vackert det var. På våren med sina vita blommor och om hösten, först full med röda bär och sedan med alldeles brandgult lövverk.

Jag såg inte när det hände, eller om det gradvis blev sämre, jag såg bara plötsligt att nu är rönnen död. Trädet är dött och det måste bort. Av jord är du kommen...

Någonstans djupt inom oss tror jag att vi har en speciell relation till just träd. Trädet finns i våra berättelser och spelar en avgörande roll för oss människor på olika sätt. Tänk bara på kunskapens träd, från vilken människan åt den förbjudna frukten. Asken Yggdrasil, världsträdet i nordisk mytologi. Släkträd, vår benämning på hur vi hör ihop. Till och med innan vi föds omges vi av något som liknar ett träd, nämligen moderkakan.

Ett träd har oftast en lång livstid. En del lika lång som en människas liv medan andra kan bli flera hundra år gamla. Villkoren för ett träd skiljer sig ganska mycket från villkoren för en människa men ändå kan jag inte låta bli att tänka att vi är ganska lika.

Vi behöver livsvillkor som passar oss annars kvävs och förtvinar vi. Vi behöver näring och ljus och vi behöver vatten. Om vi får utrymme kan vi växa fortare. Om vi får stöd kan vi växa utan att bli krokiga. Får vi växa vilt blir vi på ett sätt och om vi formas blir vi på ett annat. Ganska många av oss får chansen att bära frukt. Tänk vilken fantastisk möjlighet att få bära frukt och komma andra till nytta. Men ska det kunna bli någon frukt så måste det till ett slags samarbete. Ingen kan bära frukt helt på egen hand. Man kan inte hugga av en gren och förvänta sig att det blir frukt på den. Nej roten, stammen och grenarna måste samarbeta. Oftast är det inte nog, utan vi måste ta hjälp av andra träd och av andra varelser för att det ska kunna bli frukt.

Det kommer att bli tomt på rönnens plats. Ljuset kommer att spridas på ett annat sätt och något nytt kommer att växa upp och ta plats där i tomrummet.

Så kan det kanske också vara i våra liv. Något är visset och måste bort för att det nya ska kunna växa sig starkt. Men jag tvekar lite. Förändringen blir ju väldigt stor när man tar bort ett helt träd. Vad ska luckan fyllas med? Ska jag plantera något eller ska jag bara låta det som finns där komma fram?

Min trädgård går en ny sommar till mötes och det ska bli spännande att se vad den för med sig av både yttre och inre trädgårdsarbete.

*Lars Frisk, teologistuderande IT-tekniker
Västanfors Västervåla församling*